

underkastes denne Afgift, og da det ogsaa kan forvolde abfillige Ulemper paa anden Maade, har Udvalget fundet det naturligt, at Havnebestyrelsens Mindretal i det Hele eller tilbels ikke har kunnet tiltræde Flertallets Forslag, og at heller ikke Ministeren har sluttet sig til det. Jeg tror derfor at kunne antage eller gaa ud fra, at dette Udvalgets Flertals Forslag ikke skal møde nogen Modstand fra den ærede Ministers Side, da Udvalget i Realiteten er enigt i den Anskuelse, som den ærede Minister under Forhandlingerne med Udvalget har gjort gjældende om denne Sag. Forslaget under Nr. 4 er delvis kortelig begrundet i Betænkningen, nemlig at den Gang den nye Skibsavgift eller Havneavgift af Skibe blev fastsat ved Loven af 31te Marts 1864, gjaldt Indenrigsfortselsfølgelig ogsaa Farten paa Hertugdømmerne, ligesom der ogsaa aabnedes Udsigt til Rettelse for den Del af Sundet, der ligger ovre paa den anden Side. Et halvt Aar efter kom Freds slutningen og førte Hertugdømmerne udenfor Toldgrænsen; det blev en pludselig og utænkt Fordel for Kjøbenhavns Havn. I det al Fart paa Hertugdømmerne derved maatte staa i Kjøbenhavns Havn som udenrigsk Fart og Smaaskippere, og saadanne, som fare paa Hertugdømmerne, navnlig paa Slesvigs Østkyst, hvor det mest er Tilfældet, er det ingenlunde noget Uvæsentligt, om end Afgiften ofte falder paa Forskjellige, dels paa selve Skibførerne, dels paa Befragteren, om de skulde give blot 4 Skilling, som udgaaende i indenrigsk Fart, eller 40 Skilling som indgaaende og 16 Skilling som udenrigsk Fart. Da dette nu er tilkommet uden for Lovgivningsmagtens Villie, i alt Fald uden dens Beslutning, og ikke laa for, da Loven blev vedtagen, og da det synes Udvalget formentlig at være noget ubilligt, at det finder Sted, har Udvalgets Flertal troet at burde optage dette Spørgsmaal her til Forhandling. Man har ikke haat det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgfreds (Eugen) med til dette Forslag. Jeg er imidlertid tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem, som maasse kommer til at udtale sig om det, ikke egentlig i Realiteten kan siges som Folkethingsmand at have Noget imod det; men jeg forstaa, at det ærede Medlem indtager en Slags reserveret Stilling lige overfor nye Forslag, som han ikke som Medlem af Havnebestyrelsen har haat Keilighed til at drøfte med sine Kolleger der. Jeg antager, at det er mere Hensyn i den Henseende, der holder det ærede Medlem tilbage fra i dette Tilfælde at gaa med Flertallet. Vi have altsaa derfor stillet dette Forslag med Hensyn til Farten for danske Seilskibe mellem Kjøbenhavn og Slesvigs Østkyst, — vi tage ikke hele Farten paa Hertugdømmerne med, men kun en Del — altsaa kun en Del af den Fordel, Kjøbenhavns Havn nu har, og mene derfor at kunne faae fastslaet en anden Fordel for vore danske Seilskibe, nemlig angaaende Farten

mellem Kjøbenhavn og Havnene mellem Kullen og Falksterbro. Den hele Fordel, vi ville indvinde for danske Seilskibe, veier ingenlunde op imod den Fordel, som Kjøbenhavns Havn i Øvrigt har vundet ved den nævnte utænkte foretagne Tilgang i Indtagter ved Hertugdømmernes Frastillelse. Jeg skal ikke nærmere udtale mig om dette Spørgsmaal, inden jeg har hørt den ærede Minister udtale sig, navnlig om dette Punkt i vore Ændringsforslag. Jeg skal bemærke, at naar vi ikke have taget Dampskibe med, er det, fordi Loven af 31te Marts 1864 giver en Bemyndigelse for Ministeren til at indgaa paa lempelige Regler for Dampskibe og Seilskibe, som gaa i Paketsart, og da de fleste Dampskibe have visse bestemte Router, falde de ind herunder, og ere saaledes rimeligvis indgaaede paa visse lempelige Afkorder. De mindre Fartøier derimod, som maa tage deres Last og Fragt, hvor de kunne faae den, kunne komme til Kjøbenhavns Havn 5—6 Gange aarlig, uden at kunne siges at fare i Paketsart, de kunne ikke falde ind under den bestaaende lempelige Bestemmelse. Nu kunde man tænke sig, at det Billighedshensyn, som aabenbarer sig gennem dette Forslag, allerede var erkendt af Havnebestyrelsen, saaledes at Freds slutningens Følge i den Henseende var afværget. Det har Udvalget ogsaa haat sin Opmærksomhed henvendt paa, hvor vidt det kunde siges at være Tilfældet; men efter de Oplysninger, Udvalget hidtil har kunnet staa sig, har det ikke hidtil været Tilfældet, hvorfor man har troet, at Forslaget var nødvendig. Forslaget under Nr. 5 om Lovens Krafttræden har været nødvendig at sige til, fordi der saaledes er kommet enkelte nye Bestemmelser til efter Udvalgets Forslag. At Ordet i Titelen „angaaende“ forandres til „om“, behøver ikke nogen videre Forklaring; men jeg skal dertil kun gjøre den Bemærkning, at det er en Ændring, som ikke saa sjelden fremkommer her i Thinget, og det synes mig, kunde overbevisne Ministrene eller dem, der forfatte Lovforslagenes Titler om, at de kunde gjerne over Alt passe paa at hjælpe os at undgaa saadanne smaa Ændringer og tage Hensyn til de billige Ønsker, som gaa ud paa at forandre „angaaende“ til „om“.

Eugen: Jeg skal ikke udtale mig nærmere om det Forslag, som den ærede Ordfører først omtalte, jeg anser det ikke for at være mange Ord værd. Naar den ærede Ordfører har gjort opmærksom paa, at jeg ikke har kunnet tiltræde Ændringsforslaget under Nr. 4, da ere de Grunde, som han anfører derfor, tilbels rigtige; men jeg maa dog bemærke, at det ikke er, fordi jeg frygter for, at min Stilling som Folkethingsmand skal komme i Kollision med min Stilling som Medlem af Havneraadet, at jeg ikke har kunnet slutte mig til Forslaget; thi jeg behøver ikke at oppebie et Møde i Havneraadet for at høre mine Kollegers